

Mål C-213/20

Sammanfattning av begäran om förhandsavgörande enligt artikel 98.1 i domstolens rättegångsregler

Datum för ingivande:

12 maj 2020

Domstol som begär förhandsavgörande:

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie
(Distriktsdomstolen för Warszawa-Wola, Warszawa, Polen)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

2 oktober 2019

Kärande:

G.W.

E.S.

Svarande:

Towarzystwo Ubezpieczeń Życie S.A.

Saken i det nationella målet

Talan om återbetalning av försäkringspremier som erlagts till svaranden i enlighet med ett grupplivförsäkringsavtal med en kapitalförsäkringsfond.

Syfte med och rättslig grund för begäran om förhandsavgörande

Tolkning av artikel 36.1 i direktiv 2002/83, jämförd med punkterna 11 och 12, under punkt A, i bilaga III till detta direktiv, med avseende på omfattning, mottagarkrets och erfordrad nivå på den information som försäkringsgivaren ska lämna till den försäkrade samt med avseende på vid vilken tidpunkt denna information ska lämnas.

Frågor som har hänskjutits för förhandsavgörande

1. Ska artikel 36.1, jämförd med punkt 12 under punkt A i bilaga III till Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG av den 5 november 2002 om livförsäkring ..., tolkas så, att skyldigheten att lämna däri angiven information även gäller gentemot den försäkrade när denne inte samtidigt är försäkringstagare och denne i egenskap av konsument ansluter sig till ett grupplivförsäkringsavtal med en kapitalförsäkringsfond, ingånget mellan försäkringsföretaget och försäkringstagaren, och i egenskap av faktisk investerare på så sätt att det är denne som betalar försäkringspremierna?
2. Om den första frågan besvaras jakande, ställs följande fråga: Ska artikel 36.1, jämförd med punkterna 11 och 12 under punkt A i bilaga III till direktiv 2002/83/EG, tolkas så, att – inom ramen för ett sådant rättsförhållande som det som anges i den första frågan – skyldigheten att lämna information om egenskaperna hos de tillgångar som är kopplade till kapitalförsäkringsfonden också innebär att konsumenten/den försäkrade ska informeras på ett uttömmande och begripligt sätt om alla de risker, inbegripet typ och omfattning, som det innebär att investera i en kapitalfond (exempelvis strukturerade obligationer eller derivat) eller om det, i den mening som avses i ovannämnda bestämmelse, räcker att konsumenten/den försäkrade endast får grundläggande information om de huvudsakliga risker som är förenade med dylika investeringar?
3. Ska artikel 36.1, jämförd med punkterna 11 och 12 under punkt A i bilaga III till direktiv 2002/83/EG, tolkas så, att – inom ramen för ett sådant rättsförhållande som det som anges i den första och den andra frågan – det finns en skyldighet att informera den konsument som i egenskap av försäkrad ingår ett livförsäkringsavtal om alla investeringsrisker och därmed sammanhängande villkor i fonden, beträffande vilka den som emitterat de i kapitalförsäkringsfonden ingående värdepappren (strukturerade obligationer eller derivat) informerat försäkringsgivaren?
4. Om föregående frågor besvaras jakande, ställs följande fråga: Ska artikel 36.1 i direktiv 2002/83/EG ... tolkas så, att en konsument som i egenskap av försäkrad ingår ett grupplivförsäkringsavtal med en kapitalförsäkringsfond ska informeras om vilka slags tillgångar och risker som är förenade med investeringen i dessa tillgångar före avtalets ingående, inom ramen för ett separat förfarande före avtalsslutet, och således att nämnda bestämmelse utgör hinder för en sådan nationell bestämmelse [som] artikel 13 punkt 4 i lagen av den 22 maj 2003 om försäkringsverksamhet, där det anges att det är tillräckligt att denna information lämnas ut för första gången i försäkringsavtalet och i samband med ingåendet av detsamma, och att tidpunkten för mottagandet av denna information inte kan anses klart och uttryckligen åtskild och avskild i förhållande till den tidpunkt då avtal ingås?

5. Om den första, den andra och den tredje frågan besvaras jakande, ställs följande fråga: Ska artikel 36.1, jämförd med punkterna 11 och 12 under punkt A i bilaga III till direktiv 2002/83/EG, tolkas så, att ett korrekt fullgörande av den däri angivna informationsskyldigheten ska anses utgöra en grundläggande del av ett avtal om grupplivförsäkring med en kapitalförsäkringsfond, och kan ett fastställande av att denna skyldighet inte fullgjorts på ett korrekt sätt således medföra att konsumenten/den försäkrade har – med anledning av att avtalet, eller förklaringen att ingå avtalet, eventuellt förklarats ogiltigt eller sakna verkan – rätt att yrka återbetalning av alla de försäkringspremier som betalats av konsumenten?

Anförda gemenskapsrättsliga bestämmelser

Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG av den 5 november 2002 om livförsäkring (EGT L 345, 2002, s. 1); skäl 52, artikel 36, bilaga III.

Anförda nationella bestämmelser

Kodeks cywilny – ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. (civillagen av den 23 april 1964) (Dz. U., nr 16, pos. 93, i dess ändrade lydelse): artikel 58, artikel 353¹, artikel 384 §§ 1 och 2, artikel 805 §§ 1 och 2, artikel 808 §§ 1–4, artikel 829.

Ustawa o działalności ubezpieczeniowej z dnia 22 maja 2003 r. (lagen om försäkringsverksamhet av den 22 maj 2003) (Dz. U., nr 124, pos. 11510; konsoliderad lydelse av den 16 december 2009, Dz. U., 2010, nr 11, pos. 66): artikel 2 stycke 1 punkt 13, artikel 13, bilaga (avsnitt 1).

Kortfattad redogörelse för de faktiska omständigheterna och förfarandet i det nationella målet

- 1 Kärandena G.W. och E.S. har väckt talan mot försäkringsgivaren, tillika svarande i målet, med yrkande om att denna ska förpliktas att till dem betala vissa belopp i form av återbetalning av försäkringspremier som erlagts enligt ett grupplivförsäkringsavtal med en kapitalförsäkringsfond (nedan kallat det aktuella avtalet).
- 2 Det aktuella avtalet, som kunde tecknas av enskilda konsumenter, ingicks den 29 juli 2011 mellan, å ena sidan, den försäkringsgivare som är svarande i målet och, å andra sidan, A.S.A., i egenskap av försäkringstagare. Kärandena tecknade det aktuella avtalet på grundval av separata viljeförklaringar, vilka ingavs den 28 november 2011 respektive den 30 november 2011.
- 3 Den erbjudna försäkringsprodukten presenterades som en kapitalinvestering i form av systematiskt sparande. Erbjudandet om att teckna det aktuella avtalet framlades vid ett enda möte på ett kontor tillhörande den bank som var

försäkringstagare. Vid detta möte förklarade kärandena att de ville teckna det aktuella avtalet. Samtidigt erhöll kärandena de allmänna försäkringsvillkoren och kapitalförsäkringsfondens föreskrifter.

- 4 I samband med att kärandena förklarade sig vilja teckna det aktuella avtalet undertecknades några förklaringar. Av dessa förklaringar framgick det att fondens syfte var att uppnå åtminstone 100 procent av investerade premier vid utgången av försäkringsperioden. I förklaringarna angavs även att under försäkringsperioden kunde värdet på andelarna i kapitalförsäkringsfonden fluktuera avsevärt på grund av värderingen av de finansiella instrument som fonden består av. Enligt dessa förklaringar innebär produkten en risk i det att den som emitterat de finansiella instrumenten möjligen inte uppfyller sitt betalningsansvar. Det angavs även att produkten inte var att likställa med en insättning av pengar på banken och därmed inte garanterade någon avkastning för den försäkrade, samtidigt som det tillades att simuleringar gav vid handen att genomsnittlig avkastning från index var 11,70 procent, med förbehållet att detta inte utgjorde någon garanti för att liknande resultat skulle uppnås i framtiden.
- 5 Enligt bestämmelserna i det aktuella avtalet, jämte de allmänna försäkringsvillkoren och kapitalförsäkringsfondens föreskrifter, var kärandena skyldiga att erlagga en startpremie och därefter regelbundet återkommande månatliga försäkringspremier.
- 6 De allmänna försäkringsvillkoren, liksom fondens föreskrifter, hade upprättats av försäkringsgivaren och bestämmelser däri hade inte förhandlats fram med de försäkrade. Försäkringsperioden fastställdes till 15 år. Samtidigt hade de försäkrade rätt att när som helst säga upp försäkringsskyddet.
- 7 Försäkringspremierna från de försäkrade personerna investerades i en kapitalförsäkringsfond kallad "UFK A.". Denna fond hade i förväg definierats i det aktuella avtalet och de försäkrade hade inte några valmöjligheter i detta avseende.
- 8 Värdet på fondens tillgångar och på de individuella fondandelarna har utvecklats över tid beroende på kursutvecklingen för de finansiella instrument som fonden investerat i. I fondens föreskrifter anges ett förbehåll om att värdet kan fluktuera i väsentlig omfattning.
- 9 I fondens föreskrifter nämns även en rad risker som kan uppkomma i samband med investeringar i en kapitalförsäkringsfond, och försäkringsgivaren friskrev sig från ansvar för de investeringsrisker som var förenade med investeringen i fonden.
- 10 Texten i de allmänna försäkringsvillkoren innehöll inte något förbehåll som kunde tyda på att denna investeringsform inte var avsedd för den breda allmänheten eller på att placeringar av medel i av A. emitterade obligationer erfordrar erfarenhet och kunskap om hur kapitalmarknaden och finansiella instrument fungerar.

- 11 Försäkringsgivaren placerade de investerade medlen i en kapitalförsäkringsfond för strukturerade obligationer med femtonårig löptid, knutna till index A. Dessa obligationer emitterades inte för allmänheten, utan var avsedda för vissa professionella investerare. Obligationerna har inte varit föremål för någon omsättning på kapitalmarknaden.
- 12 I dokumentationen om vilka villkor som tillämpas vid förvärv av obligationer som emitterats av A. anges och förklaras bland annat vilka riskfaktorer som föreligger. Emittenten informerade obligationsköparen om att potentiella investerare av de värdepapper som omfattades av emissionen noggrant måste studera informationen i avsnittet ”Riskfaktorer” före eventuellt förvärv. Emittenten underströk dessutom att värdet på investeringen och eventuell avkastning därav kunde fluktuera uppåt och nedåt och att en investerare därför kunde gå miste om investerat belopp eller i vissa fall inte få någon återbetalning av investerat belopp.
- 13 Emittenten angav även att investeringar i strukturerade produkter är förenade med betydande risker, varför sådana investeringar endast är lämpliga för personer som har sådan kunskap om och erfarenhet av ekonomiska och finansiella frågor som behövs för att bedöma föreliggande risker.
- 14 Uppgifterna i denna dokumentation lämnades inte ut till de försäkrade personerna innan de tecknade det aktuella avtalet, och dessa uppgifter har inte heller infogats i avtalet, i de allmänna försäkringsvillkoren eller i kapitalfondens föreskrifter. Då konsumenterna erbjöds att teckna det aktuella avtalet uppställdes det inte heller några krav på att de har erfarenhet av investeringar på kapitalmarknaden och än mindre företogs någon kontroll av om de hade några kunskaper på området.
- 15 Efter att under åtta år ha betalat livförsäkringspremierna uppgav käranden G.W. sig vilja frånträda det aktuella försäkringsavtalet (uppsägningsförklaring), och denna förklaring trädde i kraft den 23 januari 2019. Försäkringsgivaren, tillika svarande i målet, betalade till henne 14 285,30 PLN och bestämde samtidigt bokfört värde på andelarna till 15 403,57 PLN. Under avtalets löptid hade käranden erlagt sammanlagt 24 090 PLN till försäkringsgivaren. Mot denna bakgrund justerade käranden sin talan och yrkar nu att svaranden ska förpliktas att betala ett belopp om 9 804,70 PLN. Käranden E.S. betalar alltjämt livförsäkringspremierna och har ännu inte sagt upp det rättsförhållande som följer av det aktuella avtalet.

Parternas huvudargument

- 16 Kärandesidan gör gällande att det aktuella avtalet är ogiltigt på grund av att det strider mot tvingande rättsregler. Dessutom anser de att avtalet är ogiltigt på grund av att kärandenas viljeförklaring om att teckna det aktuella avtalet saknar verkan.
- 17 Kärandesidan gör gällande att försäkringsgivaren, tillika svarande i målet, på ett betydande sätt har åsidosatt sin skyldighet att lämna information enligt tvingande rättsregler genom att inte ge de försäkrade personerna fullständig information om

de strukturerade obligationer som förvärvats inom ramen för kapitalförsäkringsfonden, inklusive alla de risker som är förknippade med den typen av förvärv. Kärandesidan gör vidare gällande att det aktuella avtalet även strider mot avtalsförpliktelsers natur, i det att avtalet anger att värdet på kapitalfondens tillgångar, som är direkt avgörande för hur stora förmåner som ska utgå till konsumenten, fastställs godtyckligt och ensidigt av svaranden samt på ett sätt som konsumenten inte kan få insyn i och som utesluter senare domstolsprövning.

- 18 Enligt kärandesidan var underlåtenheten att ge konsumenterna information så pass allvarlig att det inte var möjligt för dem att med effektiv verkan avge en sådan giltig avsiktsförklaring som erfordras för att ett rättsförhållande utan brister ska kunna komma till stånd. Kärandena har nämligen – av sådana orsaker som det åligger försäkringsgivaren att ta ansvar för – varken haft någon vetskap om hur av dem erlagda belopp investerats eller om den faktiska risk, och omfattningen därav, som en sådan investering är förenad med.
- 19 Försäkringsgivaren, tillika svarande i målet, anser sig inte ha varit skyldig att informera om alla de investeringsrisker som varit förenade med det aktuella avtalets ingående, och inte heller om samtliga villkor och betingelser som rådde vid den av A. företagna emissionen av strukturerade obligationer. De försäkrade personerna var nämligen inte parter i rättsförhållandet mellan försäkringsgivaren och den som emitterat obligationerna. Försäkringsgivaren gör även gällande att det är nödvändigt att iaktta den sekretess som råder med avseende på de särskilda bestämmelserna i emissionsavtalet samt med avseende på den särskilda metod för värdering och uppbyggnad av derivat som är en del av strukturerade obligationer.
- 20 Enligt försäkringsgivaren innehöll dessutom de allmänna försäkringsvillkoren och kapitalfondens föreskrifter erforderlig information i detta avseende; däri angavs särskilt att kapitalplaceringar via kapitalförsäkringsfonder är förenade med risker, inbegripet risken för att investeringen inte ger någon avkastning.

Kortfattad redogörelse för skälen till att förhandsavgörande begärs

- 21 Enligt den hänskjutande domstolen framstår det, för det första, som oklart huruvida information enligt artikel 36.1 i direktiv 2002/83, jämförd med punkt A i direktivets bilaga III, även ska lämnas till försäkrade personer, om dessa tecknar det aktuella avtalet i egenskap av konsumenter samtidigt som de *de facto* är investerare som betalar premier till försäkringsgivaren som sedan investerats i en kapitalförsäkringsfond.
- 22 Inom ramen för det rättsförhållande som ligger till grund för begäran om förhandsavgörande är konsumenten, det vill säga den försäkrade, formellt sett inte part i försäkringsavtalet. Detta avtal har nämligen ingåtts mellan försäkringsföretaget och försäkringstagaren, som i förevarande fall är banken. Utformningen av detta avtal motsvarar hur försäkringsavtal för annans räkning brukar utformas, där den försäkrades namn inte behöver anges.

- 23 Såsom påpekats av den hänskjutande domstolen är det emellertid i förevarande fall konsumenten som åtar sig en del av försäkringstagarens skyldigheter, framförallt skyldigheten att betala premier. Det är konsumenten som bär den faktiska ekonomiska bördan av investeringen och står den risk som är förknippad därmed.
- 24 Enligt den hänskjutande domstolen framgår det följaktligen – mot bakgrund av systematiska och funktionella anledningar samt mot bakgrund av ordalydelsen i skäl 52 i direktiv 2002/83 – att den försäkrade ska ha tillgång till all sådan information som görs eller ska göras tillgänglig för försäkringstagaren. I annat fall kan den försäkrade nämligen inte göra en korrekt bedömning av de eventuella ekonomiska konsekvenserna av avtalet.
- 25 För det andra vill den hänskjutande domstolen få klarhet i hur det exakta innehållet i och räckvidden av informationsskyldigheten i nämnda artikel 36.1 i direktiv 2002/83, jämförd med punkt A i direktivets bilaga III, ska tolkas på ett korrekt sätt. Ovannämnda bestämmelser fastställer minimiregler för vilken information som ska lämnas i avtal såsom det aktuella avtalet, vilket innebär att det i nationell rätt kan föreskrivas en mer långtgående informationsskyldighet, däremot kan denna informationsskyldighet inte inskränkas genom nationella rättsregler.
- 26 Enligt den engelska språkversionen av de ifrågavarande gemenskapsbestämmelserna ska försäkringsföretaget nämligen, innan avtal ingås, lämna uppgift om vilka slags tillgångar som fondförsäkringsavtal är baserade på (*indication of the nature of the underlying assets*). Följaktligen ska denna information – enligt olika likalydande språkversioner – inte bara avse fastställandet av tillgångsslag, utan även ange deras egenskaper (natur). Enligt den hänskjutande domstolen är det även på detta sätt som bestämmelserna i direktiv 2002/83 har införlivats med den polska rättsordningen, i det att artikel 13 stycke 4 i lagen av den 22 maj 2003 om försäkringsverksamhet använder begreppet *charakterystyka aktywów* (tillgångsslag).
- 27 Det råder emellertid fortfarande oklarhet angående hur begreppet tillgångsslag i direktiv 2002/83 ska tolkas, särskilt om det begreppet även inkluderar omfattning (intensitet) av och hur stor och vilket slags investeringsrisk som finns beträffande vissa tillgångar i kapitalförsäkringsfonden i vilka försäkringsföretaget investerar de medel som konsumenten betalat i form av försäkringspremier.
- 28 Det är även oklart huruvida begreppet *vilka slags tillgångar som fondförsäkringsavtal är baserade på* ska anses omfatta alla de eventuella investeringsrisker som hänger samman därmed, eller om begreppet endast omfattar de huvudsakliga investeringsrisker som relativt sett har störst sannolikhet att förverkligas och som ekonomiskt sett kan vara kännetecknade för det aktuella finansiella instrumentet.

- 29 Denna tvetydighet förklaras även av att bestämmelserna i direktiv 2002/83 – till skillnad från bestämmelserna i ett senare försäkringsdirektiv, det vill säga direktiv 2009/138/EG (artikel 185.4), som ersatte direktiv 2002/83 – inte krävde någon separat information om typen och omfattningen av de risker som var förenade med investeringar inom ramen för det aktuella avtalet.
- 30 Oklarheterna angående omfattningen och precisionen i den information som ska lämnas till den försäkrade kan dessutom motiveras av att det finns ett behov av att ha en adekvat proportion mellan innehållet i informationen och informationens komplexitet, och därmed standardavtalsmodellens objektiva klarhet. De argument som framförts av det försäkringsföretag som är svarande i målet hänvisar till detta, varvid det gjorts gällande att mer omfattande eller mer detaljerad information om vilket slags tillgångar som kapitalförsäkringsfondens medel var placerade i inte skulle ha medfört någon ytterligare positiv effekt för de försäkrade, just på grund av att det är fråga om komplex materia.
- 31 Enligt den hänskjutande domstolen ska denna frågeställning prövas mot bakgrund av att avtalsvillkor ska vara formulerade på ett klart och begripligt sätt, även vad gäller möjliga ekonomiska konsekvenser av investeringen. I gemenskapsrättsliga bestämmelser om konsumentinformation betonas nämligen särskilt skyldigheten att konsumenter på ett korrekt sätt ska informeras om villkoren i de avtal som ingås, samtidigt som det erfordras att den information som lämnas till konsumenter ska vara klar och tydlig samt begriplig.
- 32 Enligt den hänskjutande domstolen uppkommer även frågan om symmetri mellan, å ena sidan, den information som försäkringsföretaget lämnar till konsumenten och, å andra sidan, innehållet i den information som försäkringsföretaget erhåller från den som emitterat de strukturerade obligationerna. Konsumenten är, i egenskap av försäkrad person, inte part i det emissionsavtal som ingåtts mellan försäkringsgivaren och den som emitterar obligationerna, och detta avtal har inte någon direkt inverkan på konsumentens rättigheter och skyldigheter enligt försäkringsavtalet. Alla de medel som betalats in av konsumenterna/de försäkrade personerna investeras likväl därefter av försäkringsgivaren i det på detta sätt förvärvade finansiella instrumentet, och således är det konsumenten som är att anse som den som *de facto* gjort investeringen och som står investeringsrisken. Frågan är huruvida ett sådant förhållande, mot bakgrund av direktiv 2002/83, kan anses utgöra skäl för konsumenten att förvänta sig att få tillgång till all den information om de emitterade obligationerna som försäkringsgivaren haft tillgång till.
- 33 Enligt den hänskjutande domstolen är investeringsrisken i förevarande fall en så väsentlig del av egenskaperna hos derivat att den försäkrade konsumenten – mot bakgrund av den minimistandard angående information som fastställts i bestämmelserna i direktiv 2002/83 (och som därefter vidareutvecklats i det efterkommande försäkringsdirektivet 2009/138/EG) – ska informeras om detta på ett uttömmande och begripligt sätt.

- 34 För det tredje skulle det enligt den hänskjutande domstolen vara önskvärt att klargöra formuleringen "[i]nnan försäkringsavtal ingås", och ange om det inte på grund av denna formulering finns anledning att kräva att den fas då information lämnas till den försäkrade i möjligaste mån just ska åtskiljas och avskiljas från den fas då avtal ingås (det vill säga då försäkringsavtal tecknas).
- 35 Just formuleringen "[i]nnan försäkringsavtal ingås" kan därvid tolkas på ett annat sätt, särskilt då det är möjligt att anse att denna formulering avser en godtyckligt fastställd kort tidsintervall mellan den tidpunkt då avtalsparten erhåller erforderlig information och den tidpunkt då själva avsiktsförklaringen avgavs, då information endast lämnas före avsiktsförklaringen.
- 36 De nationella bestämmelser som antagits för att med polsk rätt införliva artikel 36.1 i direktiv 2002/83 och direktivets bilaga III punkt A, förstärker emellertid endast de oklarheter som föreligger i detta avseende; därav följer nämligen (artikel 13 punkt 4 i lagen av den 22 maj 2003 om försäkringsverksamhet) att viss information om rättsförhållandet – inbegripet egenskaperna hos tillgångarna i kapitalförsäkringsfonden – ska återges i fondens föreskrifter. Dessa föreskrifter utgör en variant av standardavtalet, som tillsammans specificerar innehållet i rättsförhållandet. Den omständigheten att avtalet (standardavtalet) innehåller vissa klausuler av informativ karaktär kan emellertid inte anses utgöra ett fullgörande av skyldigheten att lämna information innan avtal ingås (före avtalslutet).
- 37 I en situation där det inte är möjligt att skilja mellan de båda ovannämnda tidpunkterna – och detta även i tidsmässigt hänseende – är det rent allmänt tveksamt om det finns någon praktisk betydelse av att informationsskyldigheten fullgörs. Den omständigheten att det inte finns något tillräckligt tidsmässigt avstånd mellan informationsfasen och avtalsfasen, kan nämligen innebära att avtalsparten inte kan förstå den information som lämnats eller att det finns en väsentligt större risk för att avtalsparten inte kommer att förstå denna information.
- 38 Enligt den hänskjutande domstolen ska frågan om det funnits ett tillräckligt tidsmässigt avstånd avgöras utifrån objektiva omständigheter, med beaktande av vad som är kännetecknande för rättsförhållandet, konsumentens kompetensnivå och hur omfattande och hur komplex den erforderliga informationen är.
- 39 För det fjärde framstår det enligt den hänskjutande domstolen även som oklart vilken rättsverkan det innebär att det eventuellt slås fast att försäkringsgivaren underlåtit att i vederbörlig ordning lämna information.
- 40 För att lösa detta problem är det nödvändigt att tolka artikel 36.1 i direktiv 2002/83 i syfte att – med beaktande av betydelsen av den däri föreskrivna informationsskyldigheten – avgöra huruvida denna skyldighet kan anses utgöra en väsentlig del av avtalet (det vill säga det rättsförhållande som konsumenten omfattas av). I den klassiska betydelsen av rättsförhållandet anses den informationsrelaterade delen inte vara en väsentlig del av rättsförhållandets natur (*essentialia negotii*). Den typen av bestämmelser definierar nämligen varken

parternas rättigheter eller skyldigheter direkt och sådana bestämmelser kan inte heller anses avgörande för hur ett visst avtal (rättsförhållande) ska kvalificeras. I polsk civilrätt råder det inte några oklarheter i denna fråga. Vad gäller tolkningen av gemenskapsbestämmelserna, framstår detta spörsmål emellertid – mot bakgrund av skäl 52 i direktiv 2002/83 samt omfattningen och betydelsen av den information som avses i punkt A i direktivets bilaga III – som problematiskt.

- 41 Den hänskjutande domstolen har i tidigare rättspraxis från EU-domstolen inte hittat något svar rörande ovannämnda spörsmål om hur bestämmelserna i direktiv 2002/83 ska tolkas korrekt. De enda domar från EU-domstolen som den hänskjutande domstolen funnit och som behandlar frågeställningar av liknande slag (det vill säga avtal om livförsäkringar) ger inte något svar på tolkningsfrågorna (dom av den 1 mars 2012 i mål C-166/11, González Alonso, EU:C:2012:119, och dom av den 29 april 2015 i mål C-51/13, Nationale-Nederlanden Levensverzekering Mij, EU:C:2015:286). EU-domstolens dom av den 5 mars 2002 i mål C-386/00, Axa Royale Belge, EU:C:2002:136, rörde tolkningen av en liknande bestämmelse i ett tidigare försäkringsdirektiv, nämligen artikel 31.3 i direktiv 92/96/EEG av den 10 november 1992, men den hade ett annat tillämpningsområde och handlade om en annan typ av försäkringsavtal.